

تیم اشرف غنی در نبرد قدرت طلبی، اختلاس و چپاول

مصرف گرایی و تجمل زدگی با وطن دوستی سازگاری ندارد. آنانکه بامصرف بی رویه منابع تجدیدنپذیر به کاهش دارایی

های زیرزمینی کشور دامن می زند، میانه ی با وطن دوستی ندارد. وانگهی، اسراف و ریخت و پاش از هر نوع که

باشد، از دیدگاه اخلاق و عقلانیت محکوم است؛ به ویژه، مصارفی که سبب وابستگی بیش از حد کشور به خارج می شود.

(استاد صباح)

اگر داغ دلم را دیده باشی
خون سرخ میچکد درین حواشی
مبادا راه روی با مصلحت ها
نمک بر زخم های ما بیاشی .

دکتر اشرف غنی یکی از دو نامزد انتخابات ریاست جمهوری با دو معاونش ستر جنرال عبدالرشید دوستم و سروردانش، ۵۰ وعده بزرگ به مردم افغانستان داده است تا در صورت پیروزی آن را عملی سازد. این نامزد، بیشتر وعده ها را در مناظره های انتخاباتی و سفر به ولایات در دور اول (۱۳ دلو ۹۲ تا ۱۳ حمل ۹۳) و دور دوم (۱ تا ۲۱ جوزای ۹۳) مطرح کرده است. سخنان اشرف غنی، نشان می دهد که وعده های این نامزد ریاست جمهوری و تیمش، بیشتر بر محور مسایل اقتصادی و بهبود و ارتقای درآمد مردم و دولت می چرخد. اکنون که این شخصیت سخت کوش وزیرک به کرسی قدرت تکیه زده دیده شود، چه میتواند انجام بدهد؟ و از بین این همه اختلاسگران، چپاولگران، زورمندان، جنگ سالاران و تفنگداران چگونه راهش را بسوی وعده هایش باز می نماید؟.

اشرف غنی در یک مصاحبه ویژه با رادیو تلویزون آشنا صدای امریکا اولویت های منشور انتخاباتی اش را توضیح داد پاسخ داد ه بود. به باور غنی - افغانستان در زمان حاضر با سه چالش اساسی روبروست: نبود اجماع سیاسی، نبود اجماع امنیتی و نبود اجماع اقتصادی. وی گفته بود برای بوجود آوردن اجماع فراگیر سیاسی بر اصل مشارکت در قدرت تاکید می ورزد. مشارکتی که غنی به آن معتقد است، مرزهای سیاسی مشخصی ندارد.

در تاریخ چند دهه گذشته چند شخصیت جذباتی به وجود آمد. مسعود جذبه خاصی داشت و در عین زمان مخالفین زیاد داشت. مزاری، در میان برادران هزاره ما. حکمتیار، در حزب اسلامی. ملا صاحب محمد عمر در میان طالبان. و جنرال دوستم. این شخصیت ها یک پایگاه اجتماعی دارند. مردم جنرال صاحب دوستم را بحیث یک شخص مطرح سیاسی قبول

کرده اند. من نمی توانم معیارهای نفی را به وجود بیاورم. ایجاد اجماع امنیتی غنی بر دو اصل سیاسی و نظامی استوار است. امنیت، به اعتقاد این نامزد ریاست جمهوری، با توسل به زور تامین می گردد اما ثبات بالاتر فعالیت های سیاسی حاصل می شود. غنی گفت - منبروارگ باید در یک جهت باشد تا امنیت تامین گردد.

در هفته نخست ما سرقوماندانی عالی اردو را تشکیل می کنیم و از طریق آن هر هفته گزارشدهی امنیتی ارایه خواهیم کرد که پولیس چی می کند، اردو چی می کند و امنیت ملی چی می کند. اجماع اقتصادی این نامزد ریاست جمهوری، تلاش برای مدرنیزه ساختن نظام اقتصادی کشور است. غنی احمدزی گفت که سالانه برای ۲۰۰ هزار افغان فرصت های اشتغال در کشورهای خلیج و آسیای شرقی ایجاد خواهد کرد و از طریق مبارزه با اقتصاد مافیایی و بحران مسکن، رفاه همگانی را بهتر خواهد ساخت. گزینش عبدالرشید دوستم، رهبر جنبش بحیث معاون اول اگرچه نوعی سنت شکنی سیاسی غنی از ساختار رهبری قدرت است که کرزی، آنرا اعمال نموده است (رئیس جمهور پشتون، معاون اول تاجیک و معاون دوم هزاره) اما انتقاداتی را هم در پی داشته است. غنی و دوستم، دست کم از نظر باورهای سیاسی و ایدیولوژیک، تفاوت های بزرگ دارند. ائتلاف این دو برای احراز بالاترین دفتر سیاسی در افغانستان، به نظر برخی ها، ازدواج سیاسی ای است که دیردوام نخواهد کرد.

اشرف غنی اما از انتخاب دوستم سرسختانه دفاع می کند و پوزش خواهی دوستم از مردم را اقدام بی نظیری می داند. به تازگی رئیس جمهور کرزی از خطر بروز ملوک الطوایفی در افغانستان هشدار داده است و در این میان ایالات متحده را متهم به تضعیف دولت کرد. اشرف غنی در اینکه ملوک الطوایفی کشور را تهدید می کند با کرزی همناست اما بار ملامتی آنرا بر عهده امریکا نمی اندازد.

غنی که برای مدت طولانی روی جزئیات موافقتنامه دوجانبه امنیتی و دفاعی با نمایندگان امریکایی کار نمودم، به این باور است که حاکمیت ملی افغانستان در این سند مصوون است. او می گوید این پیمان باید امضاء شود و انفاذ یابد. غنی خط دیورند را مرز رسمی میان افغانستان و پاکستان نمی داند اما برحل بلندمدت مناقشه بر خاسته از خط دیورند تاکید می ورزد. او داشتن روابط خوب میان افغانستان و پاکستان را به سود هر دو کشور می داند. گاهی میراث یک سیاستمدار در اواخر دوران تصدی او و زمانی که مردم به دستاوردهای گذشته او نگاه می کنند، شناخته می شود. ولی در مورد اشرف غنی، مردم احساس زودرسی از کارهای دراز مدتی که او در کشور جنگزده خود انجام می دهد، دارند. او طی این مدتی که در مقام خود مشغول به کار شده است، از هم اکنون به دستاوردهای او اشاره می کنند که نشان دهنده تعهد وی به قرارداد افغانستان در مسیر بازسازی است.

در میان کارهای او، برجسته تر از همه، درخواست مجازات عادلانه تر برای متهمین دوسیه فساد کابل بانک در سال دوهزار ده است. او همچنین با فشار آوردن برای گفتگوی بین الافغانی تاثیر زیادی برشاهدان گذاشته است در حالی که دولت وی با مساله ستیزه جویی دست به گریبان است. در همین حال مشاور حقوقی رییس جمهوری می گوید: اشرف غنی به تمام آنچه وعده داده است عمل خواهد کرد و در برابر آن به مردم پاسخگو است. دومقام ارشد بانک، شیرخان فرنود و خلیل الله فیروزی، هر دو مجرم شناخته شده و به پنج سال حبس محکوم شدند. ولی مجازات نسبتا سبک آن ها و عدم مجازات ده ها نفر مظنون دیگر در این دوسیه، سایه ای از تردید را بر دولت قبلی ایجاد کرد.

از جانب دیگر با آنکه در اوایل ماه قوس، رییس‌جمهور اشرف‌غنی همگی والی‌ها را سرپرست اعلام کرد اما تا اکنون که نزدیک به دو ماه از این فرمان می‌گذرد از مجموع سی چهار ولایت تنها برای چهار ولایت والی تعیین شده و بقیه ولایت‌ها توسط سرپرست‌ها اداره می‌شود. مجموع سه صد و هفتاد شش ولسوالی در کشوری که صد چهل شش ولسوالی نیز توسط سرپرست‌ها مدیریت می‌گردد. موضوعی که بدامنی‌ها در ولایت‌ها و ولسوالی‌ها را افزایش داده و تأثیر منفی نیز برسکوتورهای اقتصادی، اجتماعی و معارف کشور گذاشته است.

از سویی هم هفده وزارت‌خانه و چندین ریاست مستقل نیز توسط سرپرست‌ها اداره می‌شود. ارقام دقیق از شاروال‌های سرپرست هنوز در دست نیست و گفته می‌شود ده‌ها نهاد شاروالی نیز توسط سرپرست‌ها مدیریت می‌شود.

همچنان که میدانیم ماهانه مجموع معاش مشاوران ریاست جمهوری و ریاست اجراییه به ملیونها افغانی میرسد. بر پایه گزارش‌ها گفته شده که مشاوران ریاست جمهوری و ریاست اجراییه که شمار آنان به ۵۷ تن می‌رسد هر یک آنها ماهانه تا دو صد هزار افغانی معاش می‌گیرند. این درحالیست که حکومت وحدت ملی از آغاز کارش تأکید بر از میان برداشتن نهاد‌های موازی داشت اما وزارت مالیه تأیید می‌کند که در حال حاضر مشاورین ریاست جمهوری و ریاست اجراییه ماهانه ملیون‌ها افغانی حقوق بدست می‌آورند.

وزارت مالیه می‌گوید که مشاورین ریاست جمهوری و ریاست اجراییه به ۵۷ تن می‌رسند و آنان نظر به فهم و دانش شان از ۳۰ هزار تا دو ۲۰۰ هزار افغانی ماهانه حقوق می‌گیرند.

در تشکیلات ریاست جمهوری و ریاست اجرایی تعداد مشاورین تعیین شده قرار ذیل اند.

رییس‌جمهور غنی ۸ مشاور

عبدالرشید دوستم معاون اول رییس‌جمهورش مشاور

عبدالله رییس اجرایی ۸ مشاور

سرور دانش معاون دوم غنی ۷ مشاور

محمد خان رحمانی معاون اول ریاست اجرایی ۱۰ مشاور

و تعداد مشاورین محمد محقق معاون دوم عبدالله نیز به ۱۰ تن می‌رسد.

این درحالیست که رییس‌جمهور غنی و عبدالله رییس اجرایی برای مردم وعده داده بودند که به تشکیل اداره‌های موازی در حکومت پایان خواهند داد.

جنرال عبدالملک به عنوان مشاور ارشد عبدالله رییس اجرایی کشور تعیین شده است. انتخاب مشاور ارشد ریاست اجرایی در حالی صورت می‌گیرد که چند ماه از روی کار آمدن حکومت وحدت ملی می‌گذرد. بدون کمترین قضاوت عجولانه و فارغ از تعصبات کورکورانه حزبی و جناحی و قومی‌نگاهی اجمالی پیشنهاد و کارنامه سیاه جنرال عبدالملک در طی دهه‌های اخیر، خود به خوبی راه را از چاه باز می‌نماید. خصومت‌های شدید و رقابت‌های پیدا و پنهان وی با جنرال دوستم، مشاور ارشد عبدالله را در تقابل با معاون اول اشرف غنی قرار می‌دهد و تقریباً عواقب بسیاری برای رییس اجرایی داشته باشد. در شرایطی که محقق و عبدالله در یک سوی گود و اشرف غنی، سرور دانش، جنرال دوستم و محمدخان درسوی دیگر گود قرار دارند؛ عقل سلیم و کمی احتیاط سیاسی حکم می‌کند که رییس اجرایی بر میزان محبوبیت خود

بیفزاید نه اینکه برآتش کینه رقبا و حسد بدمد. شخصیت دوگانه و متزلزل وی در ابعاد مختلف جای هیچگونه اعتمادی را باقی نمی گذارد.

جنرال ظاهر اغبر، به حیث مشاور امنیت ریاست اجرایی حکومت وحدت ملی تقرر یافت.

فرمان تقرر اغبر، از سوی عبدالله ربیس اجرایی حکومت، امضا شده است. ظاهر اغبر، به حیث قوماندان لوای محافظت امنیت ملی، قوماندان امنیه کابل و ربیس کمیته ملی المپیک کار کرده است.

همچنان موصوف در انتخابات ریاست جمهوری، مسوول ستاد انتخاباتی اصلاحات و همگرایی عبدالله در کمیسیون مستقل انتخابات بود. قابل ذکر است که دو روز پیش امان الله خدران نیز به حیث مشاور در امور اقوام و قبایل ریاست اجرایی حکومت تقرر یافته بودند.

همانگونه که در اخبار جسته و گریخته مطلع شدیم اشرف غنی در یک ابتکار جدید.

۲۹ دیپلمات و ۱۱ سفیر افغانستان برکنار شدند. اشرف غنی، حکم برکناری ۲۹ دیپلمات و ۱۱ سفیر به دلیل استخدام خارج از معیارهای قانون اساسی کشور امضا و به بخش منابع انسانی وزارت امور خارجه ابلاغ شد.

حدود چهل دیپلمات ارشد کشور از جمله یازده سفیر به دلیل سن زیاد و استخدام خارج از معیارهای وزارت امور خارجه از کار برکنار شدند. در میان افراد برکنار شده عزیزالله کرزی سفیر پیشین افغانستان در روسیه و کاکای حامد کرزی ربیس جمهور پیشین کشور نیز شامل است. عزیزالله کرزی که حدود نود سال سن دارد پیش از این در عربستان سعودی به حیث سفیر کار کرده او مدتی نیز مشاور شورای امنیت ملی افغانستان بوده است. او متهم است که پول های سفارت در روسیه را حیف و میل کرده اما دولت افغانستان تا هنوز در این مورد واکنشی نشان نداده است.

پیش از این شماری از دیپلمات ها و شهروندان افغانستان در روسیه بارها از نحوه مدیریت عزیزالله کرزی اعتراض کرده بودند اما کرزی ربیس جمهوری پیشین به این اعتراض ها هیچگاهی رسیدگی نکرد.

عزیز الله کرزی سفیر در روسیه، محمد قاسم فضلی سفیر در یونسکو، ضیاوالدین مجددی، سفیر در چک، ننگیالی طرزی، سفیر در سوئیس، ضیاوالدین نظام، سفیر در ایتالیا و اسدالله عمر، سفیر در فرانسه شامل این لیست هستند.

همچنان ربیس جمهوری، شام لال پتهی جا، سفیر در کانادا، محمد داوود یار، سفیر در بریتانیا، سید احمد عمر خیل و غلام سخی غیرت سفیران در عربستان و اندونیزیا را نیز به کابل فراخوانده و آنها را از وظیفه برکنار کرده است. دست کم بیست سفیر و جنرال قونسل دیگر نیز در آینده نزدیک از وظیفه برکنار خواهند شد. ربیس جمهوری در تصمیم خود مبنی بر گماشتن افراد جوان و تحصیل کرده در وزارت خارجه و سمت های دیپلماتیک کشور متعهد است.

همینان دریگ خلاقیت دیگر وزارت داخله تغییرات گسترده ای را به هدف بهبود وضعیت امنیتی در اکثریت حوزه ها و کندک های امنیتی پولیس در پایتخت کشور انجام داده است.

بر بنیاد این تصمیم وزارت داخله، امرین هفده حوزه ای امنیتی در شهر کابل از وظایف شان برکنار و یا هم به مسوولیت های دیگری در بخش هایی از وزارت داخله گماشته شده اند. عبدالرحمان رحیمی، فرمانده پولیس کابل که به روز دوشنبه در یک نشست خبری با رسانه ها صحبت می کرد، تغییر و تبدیلی مسوولان پولیس را در نظام امنیتی حتمی خوانده اما گفت که هدف از برکناری مسوولان امنیتی شهر کابل، مجازات آن ها نبوده است.

۲۷ نفر جدیداً تقرر حاصل کرده‌اند که شامل آمرین حوزه‌ها و کندک‌های مختلف امنیتی و تعدادی هم شامل پست‌های مدیریت‌های داخلی قوماندانی کابل می‌شود. مسوولان پیشین حوزه‌ها و فرماندهان کندک‌های پولیس که از سمت‌های‌شان برکنار شده‌اند، در بخش‌های دیگر پولیس، در مقر وزارت یا ولایت‌های کشور بنا بر لیاقت و شایستگی‌شان تعیین خواهند شد. قوماندان امنیه پولیس کابل به تقرر تازه در سطح حوزه های پولیس کابل گفت که به عهده گرفتن مسوولیت در پایتخت کشور که سطح جرایم در آن بیشتر است، سنگین خواهد بود. تحکیم رابطه بهتر پولیس با مردم در زمینه تامین امنیت موثر بوده و مردم با پولیس کشور همکاری خواهند کرد. این اظهارات در حالی مطرح می‌شود که تامین امنیت بهتر شهر کابل و تغییرات بر بنیاد اصل شایسته‌سازی مشمول اولویت‌های کاری وزیر داخله جدید کشور بوده است.

فهرست آمران جدید حوزه‌های امنیتی قرار ذیل است:

آمر حوزه اول: سمونمل گل رحیم

حوزه دوم: سمونوال حسیب الله

حوزه سوم: سمونوال سید زمان الدین

حوزه چهارم: سمونمل سید عبدالروف

حوزه پنجم: سمونوال جمعه گل

حوزه ششم: سمونوال اسدالله

حوزه هفتم: سمونمل ساروان

حوزه هشتم: سمونوال اختر محمد

حوزه نهم: سمونوال عبدالروف

حوزه دهم: مل پاسوال محمود

حوزه یازدهم: سمونوال عصمت الله

حوزه دوازدهم: سمونوال دولت شاه

حوزه سیزدهم: سمونمل سید ظاهر شاه

حوزه پانزدهم: سمونوال فیض الرحمن

حوزه شانزدهم: سمونیار نور آقا.

مشکل خیلی بزرگ اشرف غنی تکه داران جهاد- چون تورن اسماعیل، رسول سیاف، یونس قانونی، بسم الله محمدي، گل آقاشیرزی، امرالله صالح، عطامحمد نور، انوری، خللی، محسنی، سید منصورنادری، اکبری، بصیرسالنگی و... باقی مفت خوران که همه چیز کشور را چپاول نموده، است. سران مجاهدین می خواهند برای حفظ قدرت شان، یک نیروی مسلح جهادی را بسازند، و به همین هدف تاکنون چندین نشست را در کابل برگزار کرده اند. اسماعیل وزیر انرژی و آب در یک نشست در ولایت هرات گفت که برای دفاع از افغانستان یک شورای سراسری مجاهدین را تشکیل می دهد. شورای ملی، آگاهان سیاسی و مقامات امریکایی با این اظهارات اسماعیل خان مخالفت کرده و آن را به ضرر کشور دانستند.

والی بلخ میگوید: افغانستان متشکل از مجاهدین است، رئیس جمهور کشور و معاونین، برخی از اعضای کابینه و تعداد زیادی از قوماندانان های امنیه ولایات و مسئولین ارگان های امنیتی، مجاهد هستند و مجاهدین قابل تقدیر اند. اگر افتخارات جهاد را از آنها بگیرند، چیزی برای آنها باقی نمی ماند.

تاراج گران جمعیت اسلامی و شورایی و نظار و اتحاد سیاف همراه با همزمان و همراهان در گوشه و کنار میهن کمین گرفتند؛ کشور تاراج شد و مردم میهن به خاک سپاه نشستند. جنگ ویرانگری سراسر کشور ما را فراگرفت، شهرها تاراج شدند، مال بیت المال غارت گردید، آثار هنری و ثروت های ملی به عنوان مال غنیمت به بازارها سرازیر شدند. در جریان همه این جنایت خواجه که خود را امیر می پنداشت با خورجین های زر از شهری به شهری در ستنیز و گریز بود. کوچیگری و کولیگری دولتمداری را او در تداوم فرار و بی عرضه گی محمد خوارزم شاه در قرن بیستم به نمایش گذاشت. ربانی و شورایی نظار و سیاف برای اثبات وفاداری اش به سازمان امنیت پاکستان به ارسال تروریست و خرابکار به کشمیر و چینیا و آسیای میانه پرداخت. وی از جنگجویان بنیاد گرای تاجیک به حمایت پرداخته و به آتش جنگ داخلی در تاجیکستان دامن زد.

رسول سیاف از سران جهادی، درگردهمایی به مناسبت سالگرد خروج قوای شوروی در خیمه لویه جرگه در کابل، با انتقاد شدید از حکومت گفت که مجاهدین فیصله کرده اند که با هم نزدیک شوند و عنقریب مژده خواهید شنید که مجاهدین منیحت یک کتله بزرگ ملت، موقف خود را یکجا، هماهنگ، و همسان صادر خواهند کرد.

با وجود که در حکومت فعلی نقش مجاهدین پر رنگ تر از حکومت کرزی است، با این تفاوت که کرزی در اکثر مسایل مهم کشوری با این رهبران مشوره می کرد، اما اشرف غنی و داکتر عبدالله کمتر به مشوره پرداخته اند. اینان به این باور هستند که در تمام سطوح دولت باید صرف چند چهره آزموده شده که سالها امتیاز گیری نموده اند نصب باشند. رسول سیاف، در ادامه ی جنایت های خود، بعد از سقوط طالبان، در حمایت های کرزی قرار داشته، با کمک و مشوره ی افراد تجار تی خود، دست به غصب گسترده ی زمین زده است.

با غصب زمین ها، گروه اقتصادی سیاف، ساختن مارکیت و بازار، تعمیر های مجلل با قصر و باغ و... ساخته اند. غصب این زمین ها از دو استقامت در شهر کابل و اطراف آن صورت گرفته است. استقامت اول از کوتل خیرخانه آغاز و به چمتله، پغمان الی ارغندی می رسد. استقامت دوم نیز وزیر اکبرخان، باغ بالا، خوشحال مینه، بازار کمپنی، قلعه حیدر خان الی ارغندی می باشد. در مرکز شهر کابل نیز، سیاف و گروه اقتصادی وی تعمیرات و زمین هایی را غصب و یا با پول بدست آورده از این تجارت خریداری کرده است.

سیاف از حمایت های بی دریغ ریس دولت برخوردار است.

شکایت های زیادی از غصب اموال و دارایی های مردم وجود دارد، اما تاکنون هیچ اقدامی برای مهار نامبرده صورت نگرفته است. تنها در ماه مارچ دوهزار و هفت میلادی نیروهای آمریکایی به خانه ی سیاف در پغمان یورش بردند که علت آن بیشتر مسایل امنیتی و ارتباطات احتمالی وی با تروریزم بوده است. پس از این حادثه، کرزی بارها از سیاف بدلیل حمله ی نیروهای آمریکایی پوزش خواسته و قول داده که چنین مواردی دیگر تکرار نشود. پس از آن سیاف مجال بیشتری برای فعالیت های تجار تی غیر مشروع یافته است.

مردم در پغمان بارها نسبت به غصب زمین هایشان و همچنین زندانی شدن وابستگانشان در زندان شخصی سیاف به دفتر رییس جمهور شکایت و مقابل پارلمان مظاهره کردند اما با هر عریضه و مظاهره، تهدیدها از جانب سیاف و افرادش علیه آنان بیشتر شد. سارنوالی و محاکم کشور هیچگاه دوسیه‌ی های غصب توسط سیاف را روی دست نگرفته و همیشه از وی به عنوان سیاف، با نیکی یاد می‌کند .

ادامه دارد